

PREPOZYT (1) *sb m*

I pl prepozytami.

Sł stp, Cn, Linde brak.

Proboszcz [praepositus proboszcz Murm 172; – przedłożony Mącz 311c; prepositus – proboszcz Mymer¹ 9v, Mymer² 9; proboszcz; przełożony nad kiem, nad czym, czyj – praepositus Cn]:

W połączeniu szeregowym: Ale niewiem ktoby lepiej mógł v nas potrzeby studentow opátrzyć/ iáko ci/ ktorzy rozdawanie Duchownych wrzędow w fwey mocy máią. Ktorych wrzędow dochody/ że dla ludzi náukámi fię báwiących przodkowie náłzi vřtáwili/ kácnno káždy obaczyć może/ kto przezwiřká beneficy przy ich tomiech v siebie vważy. Bo ie zowá/ praepofitámi [praepositi] (po prořtu Proboszczámi) Szkolářtykámi/ Kántormi/ Kánonikámi. ModrzBaz 131v.

Synonim: proboszcz.

JDok